KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 30.9.2010
KOM(2010) 537 wersja ostateczna

2010/0266 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1. Dostosowanie do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE)

W Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanym dalej Traktatem) rozróżnia się między uprawnieniami przekazanymi Komisji w zakresie przyjmowania aktów o charakterze nieustawodawczym o zasięgu ogólnym, które uzupełniają lub zmieniają niektóre, inne niż istotne, elementy aktu ustawodawczego, o których mowa w art. 290 ust. 1 Traktatu (akty delegowane) a uprawnieniami powierzonymi Komisji w zakresie przyjmowania jednolitych warunków wykonywania prawnie wiążących aktów Unii ustanowionymi w art. 291 ust. 2 Traktatu (akty wykonawcze).

W przypadku aktów delegowanych prawodawca przekazuje Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów o charakterze kwaziustawodawczym. W przypadku aktów wykonawczych kontekst jest zupełnie inny. W praktyce za wdrażanie prawnie wiążących aktów Unii Europejskiej odpowiedzialne są państwa członkowskie. Jeżeli jednakże stosowanie aktu ustawodawczego wymaga ustanowienia jednolitych warunków jego wykonywania, do przyjęcia odpowiednich aktów uprawniona jest Komisja.

Dostosowywanie rozporządzenia (WE) nr 1698/2005[1] do nowych postanowień Traktatu odbywa się w oparciu o klasyfikację zgodną z nowym rozumieniem przysługujących Komisji obecnie uprawnień wykonawczych, przyjętych na mocy rozporządzeń (WE) nr 1974/2006 i (WE) nr 1975/2006, zgodnie z którym rozróżnia się między środkami o charakterze wykonawczym oraz środkami o charakterze delegowanym.

W wyniku tego dostosowania opracowano projekt wniosku zmian do rozporządzenia (WE) nr 1698/2005. Niniejszy projekt przekazuje prawodawcy uprawnienia do określenia podstawowych założeń polityki rozwoju obszarów wiejskich. Ogólne wytyczne dotyczące tej polityki oraz jej ogólne zasady określa prawodawca. Co za tym idzie, to prawodawca decyduje o celach tej konkretnej polityki oraz zasadach strategicznego podejścia, o jej programowaniu, komplementarności, spójności i zgodność z innymi politykami unijnymi. Podobnie to prawodawca ustanawia zasady partnerstwa, pomocniczości, równości mężczyzn i kobiet oraz niedyskryminacji.

Zgodnie z art. 290 Traktatu prawodawca powierza Komisji zadanie polegające na uzupełnieniu lub zmianie niektórych, innych niż istotne, elementów swojego systemu. Akt delegowany Komisji może zatem określać dodatkowe elementy niezbędne, aby zapewnić właściwe funkcjonowanie systemu ustanowionego przez prawodawcę. Dlatego też Komisja, chcąc przyjąć wyjątek od zasady mówiącej, że wsparcia w ramach rozwoju obszarów wiejskich nie przyznaje się systemom kwalifikującym się do wsparcia w ramach wspólnych organizacji rynków (art. 5 ust. 6), przyjmuje akty delegowane. Podobnie prawodawca nadaje Komisji uprawnienia do przyjmowania szczegółowych warunków dotyczących wszelkich środków oraz pomocy technicznej, tak aby zapewnić ich spójne stosowanie zgodnie z wymogami polityki UE, jej priorytetami oraz prawem (art. 20, 32, 36, 38, 52, 63 i 66). Ponadto Komisja przyjmuje akty delegowane w zakresie szczegółowych przepisów

[1] Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1.

dotyczących redukcji i wykluczeń (art. 51 ust. 4). Komisja określa także próg elastyczności dla każdej osi (art. 70 ust. 1) oraz formułuje szczegółowe przepisy dotyczące innych form wsparcia niż bezzwrotna bezpośrednia pomoc (art. 71 ust. 5). Komisja ustala szczegółowe przepisy dotyczące kontroli (art. 74 ust. 4). Wreszcie Komisja przyjmuje szczególne środki przejściowe (art. 92 ust. 1).

Państwa członkowskie – zgodnie z art. 291 Traktatu – odpowiadają za wykonanie systemu ustanowionego przez prawodawcę. Konieczne jednakże wydaje się zapewnienie jednolitego wykonania systemu w państwa członkowskich, tak aby nie dopuścić do zakłócenia konkurencji lub dyskryminacji między podmiotami. Dlatego też prawodawca nadaje Komisji uprawnienia egzekucyjne – zgodnie z art. 291 ust. 2 Traktatu – w zakresie jednolitych warunków: prezentacji programów rozwoju obszarów wiejskich (art. 18 ust. 3), zatwierdzania programów (art. 18 ust. 4), zatwierdzania przeglądu programów (art. 19 ust. 2), określenia zmian wymagających zatwierdzenia decyzją Komisji (art. 19 ust. 2), dłuższych okresów zobowiązań (art. 39 ust. 3, art. 40 ust. 2 oraz art. 47 ust. 1), szczegółowych przepisów dotyczących wytyczania obszarów (art. 50 ust. 4), utworzenia i funkcjonowania krajowej sieci obszarów wiejskich (art. 66 ust. 3), prezentacji szczegółowych sprawozdań rocznych (art. 82 ust. 4), ogólnych ram systemu kontroli oraz wspólnych ram monitorowania i oceny, które wdrażają państwa członkowskie (art. 74 ust. 4 i art. 80).

1.2. Zmniejszenie liczby sprawozdań zbiorczych oraz uproszczenie ich treści w ramach monitoringu strategicznego

W ramach upraszczania WPR państwa członkowskie zwróciły się o zmniejszenie liczby sprawozdań przekazywanych Komisji. W ramach rozwoju obszarów wiejskich, poza rocznymi sprawozdaniami z postępu prac, państwa członkowskie zobowiązane są dostarczyć Komisji sprawozdania zbiorcze przedstawiające postępy dokonane w realizacji ich krajowych planów strategicznych i celów oraz ich wkład w osiągnięcie strategicznych wytycznych Wspólnoty.

Zgodnie z obowiązującymi obecnie przepisami, takie sprawozdania zbiorcze dostarcza się co dwa lata, począwszy od 2010 r. a kończąc na 2014 r., tj. razem trzy sprawozdania. W myśl niniejszego wniosku liczbę sprawozdań należy zmniejszyć do dwóch, przy czym pierwsze należało by dostarczyć w 2010 r. – w ramach oceny średniookresowej – a drugie w 2015 r. – w ramach oceny *ex post*.

Ponadto obecnie wymaga się, aby w sprawozdaniu podsumowano roczne sprawozdanie z postępu prac za poprzedni rok. Ponieważ obowiązek ten niepotrzebnie zwiększa nakład pracy, należy z niego zrezygnować.

Co za tym idzie, do dwóch należy także zmniejszyć liczbę sprawozdań podsumowujących główne zmiany, tendencje i wyzwania związane z wdrażaniem krajowych planów strategicznych oraz strategicznych wytycznych Wspólnoty – jedno w 2011 r. a drugie w 2016 r.

1.3. Rozszerzenie zakresu środka dla grup producentów

W ramach działań podjętych w odpowiedzi na komunikat Komisji w sprawie poprawy funkcjonowania łańcucha dostaw żywności w Europie oraz Grupy Ekspertów Wysokiego Szczebla ds. Mleka, zakres przepisów o wspieraniu tworzenia i działalności administracyjnej grup producentów obowiązujących obecnie w odniesieniu do wszystkich sektorów w nowych państwach członkowskich należy rozszerzyć, tak aby objął on także państwa UE-15. Nie

należy jednak dopuszczać możliwości wspierania grup producentów w sektorze owoców i warzyw, ponieważ możliwości wspierania ich działalności są już dostępne na mocy art. 103b-103g rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku.

1.4. Wspieranie usług doradczych lepiej dostosowanych do indywidualnych potrzeb

W ramach upraszczania WPR państwa członkowskie zaproponowały zmianę zasad korzystania z usług doradczych. Obecne przepisy wymagają, aby usługi doradcze dla rolników obejmowały przynajmniej obowiązkowe wymogi gospodarowania oraz zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska naturalnego obowiązujące na mocy zasady wzajemnej zgodności oraz normy dotyczące bezpieczeństwa pracy oparte na prawodawstwie unijnym.

Aby uprościć korzystanie z usług doradczych lepiej dostosowanych do indywidualnych potrzeb oraz aby odzwierciedlały one indywidualne potrzeby beneficjenta, świadczone usługi doradcze nie musiałyby obejmować wszystkich wymienionych aspektów, ale przynajmniej jeden z nich.

1.5. Elementy o liniowej lub ciągłej strukturze oraz elementy pełniące funkcję ostoi

Zgodnie z art. 10 dyrektywy siedliskowej państwa członkowskie, planując zagospodarowanie terenów i formułując politykę rozwoju, w szczególności mając na względzie poprawę ekologicznej spójności sieci Natura 2000, dążą – tam gdzie uznają to za konieczne – do pobudzania zagospodarowywania elementów krajobrazu, które mają duże znaczenie dla dzikiej fauny i flory.

Są to elementy, które ze względu na swą liniową lub ciągłą strukturę (takie jak rzeki i ich brzegi albo tradycyjne systemy oznaczania granic terenu) bądź pełnioną funkcję ostoi (takie jak stawy lub niewielkie lasy), są istotne dla migracji, rozprzestrzeniania i wymiany genetycznej dzikich gatunków.

Obszary te mogą odgrywać istotną rolę dla spójności obszarów Natura 2000; należy więc przewidzieć odpowiednie przepisy, tak aby umożliwić dokonywanie płatności w ramach Natura 2000 na rzecz tych wyznaczonych na szczeblu krajowym obszarów ochrony środowiska w przypadku, gdy istnieje odpowiednio uzasadniony związek pomiędzy tymi obszarami a art. 10 dyrektywy siedliskowej. Aby mieć pewność, że płatności te będą każdorazowo wykorzystywane właśnie na rzecz wyznaczonych obiektów Natura 2000, wydaje się, iż należy ograniczyć ich wielkość w stosunku do obszarów Natura 2000. Przepis ten nie narusza jednakże starań państw członkowskich podejmowanych na mocy dyrektyw siedliskowej w kierunku pobudzania zagospodarowywania elementów krajobrazu, które mają duże znaczenie dla dzikiej fauny i flory, oraz nie ma żadnego wpływu na zagadnienie dotyczące właściwego wykonania art. 10 dyrektywy siedliskowej.

1.6. Działania następcze w odniesieniu do nieprzestrzegania zasady wzajemnej zgodności

Państwo członkowskie może podjąć decyzję o skorzystaniu z możliwości uznania danej niezgodności za nieistotną lub odstąpienia od stosowania redukcji lub wykluczenia, jeżeli przedmiotowa niezgodność dotyczy kwoty mniejszej niż 100 EUR. Obecnie właściwy organ kontrolny powinien – w kolejnym roku – dopilnować, aby rolnik usunął przyczyny stwierdzonej niezgodności. Jednakże z myślą o uproszczeniu procedur i zmniejszeniu obciążenia administracyjnego, należy rozpatrzyć uproszczenie systemu kontroli następczych.

1.7. Wprowadzenie elementu zachęty w ramach środków stosowanych na mocy art. 43 Traktatu

Aby środek pomocy mógł zostać uznany za zgodny z regułami wspólnego rynku, musi zawierać element zachęty lub musi wymagać współdziałania ze strony beneficjenta. Pomocy przyznawanej z mocą wsteczną w odniesieniu do działań, które zostały już zrealizowane przez beneficjenta, nie można uznać za pomoc obejmującą niezbędny element zachęty. Jednakże w przypadku współfinansowanych środków rozwoju obszarów wiejskich zatwierdzanych na mocy art. 43 Traktatu w prawodawstwie unijnym nie przewiduje się obecnie obowiązku stosowania elementu zachęty, z wyjątkiem płatności uzupełniających, w stosunku do których – mimo że są one zatwierdzane w ramach programowania i nie wymagają osobnej procedury notyfikacji – stosuje się przepisy rolne o pomocy państwa. Należy zatem zabronić przyznawania pomocy z mocą wsteczną również w odniesieniu do współfinansowanych środków rolnych oraz ustanowić datę początkową stanowiącą próg kwalifikowalności.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Nie zaistniała potrzeba konsultacji z zainteresowanymi stronami ani skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena skutków**

Ocena skutków nie jest konieczna.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Krótki opis proponowanych działań**

Określenie, które z uprawnień Komisji w ramach rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 są delegowane a które wykonawcze, oraz ustanowienie odpowiedniej procedury przyjęcia stosownych aktów.

Ponadto wprowadza się niektóre elementy uproszczenia procedur, rozszerza zakres wsparcia w zakresie tworzenia grup producentów, rozszerza wsparcie w ramach Natura 2000, tak aby obejmowało ono obszary, o których mowa w art. 10 dyrektywy siedliskowej (92/43/EWG) oraz wprowadza element zachęty dla środków zatwierdzanych na mocy art. 43 Traktatu.

- **Podstawa prawna**

Artykuł 43 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

- **Zasada pomocniczości**

Niniejszy wniosek jest przedmiotem kompetencji dzielonych UE i państw członkowskich oraz jest zgodny z zasadą pomocniczości.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności.

- **Wybór instrumentów**

Proponowany instrument: rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów: rozporządzenie zmienia się rozporządzeniem.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Niniejszy środek nie powoduje konieczności ponoszenia dodatkowych wydatków przez Unię.

5. INFORMACJE DODATKOWE

- **Uproszczenie**

Zmiany dotyczące zasady wzajemnej zgodności, sprawozdawczości o strategicznym znaczeniu oraz korzystania z usług doradczych stanowią znaczące uproszczenie i przyczyniają się do zmniejszenia obciążenia administracyjnego państw członkowskich.

2010/0266 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 akapit pierwszy i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej[2],

po przekazaniu wniosku parlamentom narodowym

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[3],

uwzględniając opinię Komitetu Regionów[4],

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą[5],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005[6] nadaje Komisji uprawnienia w zakresie wykonania niektórych przepisów tego rozporządzenia.

(2) W wyniku wejścia w życie traktatu lizbońskiego, uprawnienia nadane Komisji na mocy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 należy dostosować do art. 290 i 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej Traktatem).

(3) Komisja powinna otrzymać uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu, aby mogła uzupełniać lub zmieniać niektóre, inne niż istotne, elementy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005. Należy określić, wobec których elementów stosować będzie można wymienione uprawnienia, a także warunki, którym uprawnienia te będą podlegać.

(4) Aby zapewnić jednolite stosowanie rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 we wszystkich państwach członkowskich, Komisji należy nadać uprawnienia do przyjmowania aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 Traktatu. O ile przepisy nie stanowią wyraźnie

---

2 Dz.U. C […] z […], s. […].
3 Dz.U. C […] z […], s. […].
4 Dz.U. C […] z […], s. […].
5 Dz.U. C […] z […], s. […].
6 Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1.

inaczej, Komisja powinna przyjmować wymienione akty wykonawcze zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr XX/XXXX Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie…

(5) Uważa się, że niektóre przepisy dotyczące rozwoju obszarów wiejskich przyjęte do tej pory przez Komisję na mocy uprawnień nadanych jej w rozporządzeniu (WE) nr 1698/2005, ze względu na ich wagę, należy włączyć do tego rozporządzenia.

(6) Aby zapewnić jednolitą prezentację aktualizacji krajowych planów strategicznych przez państwa członkowskie, Komisja powinna mieć możliwość ustalania jednolitych zasad w drodze aktów wykonawczych.

(7) Państwa członkowskie oraz Komisja mają obowiązek składać sprawozdania z monitorowania strategii krajowej i wspólnotowej. Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne uraz uniknąć powielania nakładu pracy, należy ograniczyć liczbę sprawozdań zbiorczych o znaczeniu strategicznym dostarczanych przez każde państwo członkowskie do dwóch oraz uprościć ich treść.

(8) Aby zapewnić przeprowadzanie oceny programów rozwoju obszarów wiejskich przedkładanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 w sposób jednolity i porównywalny, Komisja powinna – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć jednolite zasady prezentacji programów rozwoju obszarów wiejskich.

(9) Ze względu na pewność prawa, Komisja powinna zatwierdzać programy rozwoju obszarów wiejskich w drodze aktów wykonawczych.

(10) Aby zapewnić przejrzystość oraz skuteczność w zakresie przyjmowania programów rozwoju obszarów wiejskich, Komisja powinna mieć możliwość ustanawiania odpowiednich procedur w drodze aktów wykonawczych.

(11) Komisja powinna także – w drodze aktów wykonawczych – przyjmować decyzje dotyczące wniosków o dokonanie przeglądu programów rozwoju obszarów wiejskich po złożeniu ich przez państwa członkowskie.

(12) Aby zapewnić przejrzystość oraz skuteczność w zakresie dokonywania przeglądu programów rozwoju obszarów wiejskich, Komisja powinna ustanawiać odpowiednie procedury w drodze aktów wykonawczych.

(13) Korzystanie z usług doradczych powinno pomóc rolnikom ocenić wydajność ich gospodarstwa rolnego i określić niezbędne ulepszenia w odniesieniu do obowiązkowych wymogów gospodarowania i zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników[7] oraz w odniesieniu do wspólnotowych norm dotyczących bezpieczeństwa pracy. Uwzględniając fakt, że wsparcie dla korzystania z usług doradczych jest dostępne już od kilku lat, należy umożliwić

[7] Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.

korzystanie z nich w sposób lepiej dostosowany do indywidualnych potrzeb oraz lepiej odzwierciedlający indywidualne potrzeby beneficjenta.

(14) W ramach działań podjętych w odpowiedzi na komunikat Komisji w sprawie poprawy funkcjonowania łańcucha dostaw żywności w Europie oraz Grupy Ekspertów Wysokiego Szczebla ds. Mleka[8], zakres możliwości wspierania tworzenia i działalności administracyjnej grup producentów należy rozszerzyć, tak aby objął on wszystkie państwa członkowskie. Aby jednak uniknąć sytuacji, w której wsparcia udzielono by jednocześnie z różnych źródeł, należy wykluczyć wspieranie dla grup producentów w sektorze owoców i warzyw.

(15) Zobowiązania wieloletnie w ramach określonych środków należy z reguły podejmować na okres od pięciu do siedmiu lat. Tam gdzie to konieczne oraz w uzasadnionych przypadkach Komisja powinna mieć możliwość zatwierdzania programów rozwoju obszarów wiejskich, które w przypadku określonych rodzajów zobowiązań przewidują okres dłuższy, tak aby uwzględnić szczególne okoliczności panujące w określonych obszarach.

(16) Państwa członkowskie zobowiązane są potwierdzić granice obszarów górskich i obszarów charakteryzujących się szczególnymi utrudnieniami oraz wytyczyć granice obszarów charakteryzującymi się znacznymi utrudnieniami naturalnymi. Komisja powinna – w drodze aktów wykonawczych – określić konkretne przepisy, zgodnie z którymi potwierdza się i wytycza granice tych obszarów, tak aby dopilnować, żeby wszystkie państwa członkowskie dokonywały tego według jednolitych kryteriów.

(17) Artykuł 10 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory[9] wymaga, aby państwa członkowskie, mając na względzie poprawę ekologicznej spójności sieci Natura 2000, dążyły do pobudzania zagospodarowywania tych elementów krajobrazu, które – ze względu na swą liniową lub ciągłą strukturę bądź pełnioną funkcję ostoi – są istotne dla migracji, rozprzestrzeniania i wymiany genetycznej dzikich gatunków. Obszary te należy włączyć do obszarów kwalifikowalnych do płatności Natura 2000. Jednakże, aby mieć pewność, że płatności te będą każdorazowo wykorzystywane właśnie na rzecz wyznaczonych obiektów Natura 2000, należy ograniczyć ich wielkość w stosunku do wyznaczonych obszarów Natura 2000.

(18) W przypadku gdy państwo członkowskie podejmie decyzję o skorzystaniu z możliwości uznania danej niezgodności za nieistotną lub odstąpienia od stosowania redukcji lub wykluczenia, jeżeli przedmiotowa niezgodność dotyczy kwoty mniejszej niż 100 EUR, właściwy organ kontrolny powinien – w kolejnym roku – sprawdzić, czy rolnik usunął stwierdzone niezgodności. Jednakże z myślą o zmniejszeniu obciążenia administracyjnego, należy rozpatrzyć uproszczenie systemu kontroli następczych.

(19) Każde państwo członkowskie ma obowiązek ustanowić krajową sieć obszarów wiejskich. Aby mieć pewność, że poszczególne krajowe sieci obszarów wiejskich zakładane są w spójny i jednolity sposób, Komisja powinna – w drodze aktów wykonawczych – ustalić szczegóły dotyczące zakładania i funkcjonowania tych sieci.

---

[8] COM(2009) 591 z 28.10.2009.

[9] Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7.

(20) Aby zapewnić obiektywny i przejrzysty rozdział przysługujących państwom członkowskim środków na zobowiązania, Komisja powinna – w drodze aktów wykonawczych – sporządzać roczne zestawienie tych środków w podziale na państwa członkowskie. Uwzględniając szczególny charakter tych aktów, Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania ich bez udziału komitetu przewidzianego w rozporządzeniu (UE) nr XX/XXXX.

(21) Aby środek pomocy mógł zostać uznany za zgodny z regułami rynku wewnętrznego, musi zawierać element zachęty lub musi wymagać współdziałania ze strony beneficjenta. Pomocy przyznawanej z mocą wsteczną nie można uznać za pomoc obejmującą niezbędny element zachęty. W związku z tym, w odniesieniu do środków mieszczących się z zakresie art. 42 Traktatu, należy przewidzieć wykluczenie wsparcia dla działań, które zostały podjęte jeszcze przed złożeniem wniosku o wsparcie.

(22) Państwa członkowskie powinny zostać zobowiązane do przeprowadzania kontroli zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Komisję w drodze aktów delegowanych, dotyczącymi w szczególności rodzaju i intensywności kontroli, dostosowanych do charakteru różnych środków rozwoju obszarów wiejskich. Komisja powinna ponadto być uprawniona do ustalania – w drodze aktów wykonawczych – jednolitych warunków wykonywania kontroli przez organy państw członkowskich, tak aby zapewnić ich spójną realizację.

(23) W drodze współpracy między Komisją i państwami członkowskimi należy opracować wspólną sieć monitorowania i oceny. Ze względu na przejrzystość, sieć ta powinna zostać przyjęta przez Komisję w drodze aktów wykonawczych.

(24) Państwa członkowskie zobowiązane są do przesyłania Komisji każdego roku corocznych sprawozdań z postępu prac w zakresie wdrażania swoich programów rozwoju obszarów wiejskich. Aby zapewnić spójność i porównywalność ich treści, Komisja powinna określić – w drodze aktów wykonawczych – szczegóły informacji zawieranych w rocznych sprawozdaniach z postępu prac w zakresie odpowiednich programów realizowanych w ramach krajowych sieci obszarów wiejskich.

(25) Należy ustanowić system informatyczny pozwalający na bezpieczną wymianę danych stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania między Komisją i każdym z państw członkowskich. Komisja powinna – w drodze aktów wykonawczych – przyjąć jednolite warunki funkcjonowania tego systemu.

(26) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1698/2005,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1698/2005 wprowadza się następujące zmiany:

(1) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja i państwa członkowskie zapewniają spójność pomocy z EFFROW i państw członkowskich z działalnością, politykami i priorytetami Unii. Pomoc z EFRROW jest spójna z celami spójności gospodarczej i społecznej, w szczególności z celami instrumentu wsparcia unijnego dla rybołówstwa. Aby zapewnić spójność pomocy EFRROW także z innymi unijnymi instrumentami wsparcia, Komisja może – w drodze aktów delegowanych – ustanowić unijne środki szczególne służące zapewnieniu tej zgodności.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Na mocy niniejszego rozporządzenia nie przyznaje się wsparcia systemom, które kwalifikują się do otrzymania wsparcia w ramach wspólnej organizacji rynków. Aby uwzględnić szczególne okoliczności występujące w obszarach programowania, Komisja może – w drodze aktów delegowanych – przyjąć wyjątki od niniejszej zasady.”;

(2) w art. 12 dodaje się akapit w brzmieniu:

„3. Krajowe plany strategiczne mogą być aktualizowane podczas okresu programowania. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić przepisy dotyczące tych aktualizacji.”;

(3) w art. 13 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Każde państwo członkowskie przedkłada Komisji dwa sprawozdania zbiorcze, w których przedstawia postępy dokonane w realizacji swojego krajowego planu strategicznego i celów oraz swój wkład w osiągnięcie strategicznych wytycznych Wspólnoty. Pierwsze sprawozdanie przedkłada się w 2010 r., a drugie w 2015 r., nie później niż do dnia 1 października włącznie.

2. W sprawozdaniu opisuje się w szczególności:

a) osiągnięcia i wyniki programów rozwoju obszarów wiejskich względem wskaźników wymienionych w krajowym planie strategicznym;

b) wyniki bieżącej oceny działalności dla każdego programu.”;

(4) w art. 14 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Komisja przedkłada dwa sprawozdania podsumowujące główne zmiany, tendencje i wyzwania związane z wdrażaniem krajowych planów strategicznych oraz strategicznych wytycznych Wspólnoty. Pierwsze sprawozdanie zostaje przedstawione w 2011 r. a drugie w 2016 r.”;

(5) w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

(a) w ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W związku z tą oceną Komisja przyjmuje – w drodze aktów wykonawczych – jednolite warunki prezentacji programów rozwoju obszarów wiejskich.”;

(b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja zatwierdza każdy program rozwoju obszarów wiejskich w drodze aktów wykonawczych.

Komisja może także – w drodze aktów wykonawczych – ustanowić procedurę zatwierdzania tych programów.”;

(6) w art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja przyjmuje – w drodze aktów wykonawczych – decyzje dotyczące wniosków o dokonanie przeglądu programów rozwoju obszarów wiejskich po ich przedłożeniu przez państwa członkowskie.

Aby umożliwić Komisji stosowanie skutecznych i proporcjonalnych procedur, może ona – w drodze aktów delegowanych – ustanowić przepisy dotyczące zmian, które nie wymagają zatwierdzenia przez Komisję lub wymagają zatwierdzenia bez udziału Komitetu, o którym mowa w art. 91c.

Komisja przyjmuje – w drodze aktów wykonawczych – przepisy proceduralne dotyczące przedkładania, oceny i zatwierdzania zmian.”;

(7) w art. 20 lit. d) pkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) wspierania tworzenia grup producentów;”;

(8) przed podsekcją 1 dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„*Artykuł 20a*

Warunki szczegółowe

Aby zapewnić skuteczne i ukierunkowane wykorzystanie funduszy oraz spójne podejście w sposobie traktowania beneficjentów, Komisja przyjmuje – w drodze aktów delegowanych – warunki szczegółowe dotyczące środków przewidzianych w art. 20.”;

(9) w art. 24 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Usługi doradcze dla rolników obejmują przynajmniej jeden/jedną z obowiązkowych wymogów gospodarowania i zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, o których mowa w art. 5 i 6 oraz w załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, oraz – w stosownych przypadkach – przynajmniej jedną normę dotyczącą bezpieczeństwa pracy opartą na prawodawstwie unijnym.”;

(10) w art. 32 ust. 1 lit. b) otrzymuje następujące brzmienie:

„b) przeznaczone jest na unijne systemy jakości żywności lub systemy uznawane przez państwa członkowskie, które spełniają dokładne kryteria określone przez Komisję w drodze aktów delegowanych, tak aby zapewnić spójność przedmiotowego środka z polityką i priorytetami UE. Systemy,

których jedynym celem jest zapewnienie wyższego poziomu kontroli poszanowania obowiązkowych norm na mocy prawa unijnego lub krajowego, nie kwalifikują się do udzielenia wsparcia;";

(11) w art. 33 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Wsparcie przyznaje się grupom producentów, w których skład wchodzą podmioty aktywnie uczestniczące w systemie jakości żywności, o którym mowa w art. 32. Organizacje zawodowe lub międzybranżowe reprezentujące jeden lub więcej sektorów nie mogą być zaliczone do »grup producentów«.";

(12) w art. 35 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wsparcia udziela się grupom producentów, które zostały oficjalnie uznane przez właściwy organ państwa członkowskiego najpóźniej w dniu 31 grudnia 2013 r. Wsparcia nie udziela się jednakże na zakładanie grup producentów w sektorze owoców i warzyw.";

(13) przed podsekcją 1 dodaje się art. 36a w brzmieniu:

„*Artykuł 36a*

Warunki szczegółowe

Aby zapewnić skuteczne i ukierunkowane wykorzystanie funduszy oraz spójne podejście w sposobie traktowania beneficjentów, Komisja przyjmuje – w drodze aktów delegowanych – warunki szczegółowe dotyczące środków przewidzianych w art. 36.";

(14) w art. 38 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wsparcie ogranicza się do wysokości maksymalnej kwoty określonej w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Aby uniknąć nakładania się wsparcia przewidzianego w art. 20 lit. c) pkt (i) oraz wsparcia przewidzianego w art. 36 lit. a) pkt (iii), Komisja ustanawia – w drodze aktów delegowanych – przepisy dotyczące niedogodności związanych ze szczegółowymi wymogami wprowadzonymi dyrektywą 2000/60/WE oraz określa warunki dotyczące kwoty rocznego wsparcia w ramach płatności powiązanych z tą dyrektywą.";

(15) w art. 39 ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Zobowiązania te podejmowane są z reguły na okres od pięciu do siedmiu lat. Tam gdzie to konieczne oraz w uzasadnionych przypadkach Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – zatwierdzać programy rozwoju obszarów wiejskich, które w przypadku określonych rodzajów zobowiązań przewidują dłuższy okres ich obowiązywania.";

(16) w art. 40 ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Zobowiązania te podejmowane są z reguły na okres od pięciu do siedmiu lat. Tam gdzie to konieczne oraz w uzasadnionych przypadkach Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – zatwierdzać programy rozwoju obszarów

wiejskich, które w przypadku określonych rodzajów zobowiązań przewidują dłuższy okres ich obowiązywania.”;

(17) w art. 41 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Aby skorzystać z przedmiotowego wsparcia, dana inwestycja nie może skutkować jakimkolwiek znaczącym wzrostem wartości lub rentowności gospodarstwa rolnego lub leśnego.”;

(18) w art. 43 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów ust. 1 lit. c) „rolnik” oznacza osobę, która poświęca zasadniczą część swojego czasu pracy na działalność rolniczą i uzyskuje z niej znaczną część swoich dochodów według kryteriów określonych przez państwo członkowskie.”;

(19) w art. 47 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Zobowiązania te podejmowane są z reguły na okres od pięciu do siedmiu lat. Tam gdzie to konieczne oraz w uzasadnionych przypadkach Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – zatwierdzać programy rozwoju obszarów wiejskich, które w przypadku określonych rodzajów zobowiązań przewidują dłuższy okres ich obowiązywania.”;

(20) w art. 49 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Aby skorzystać z przedmiotowego wsparcia, dana inwestycja nie może skutkować jakimkolwiek znaczącym wzrostem wartości lub rentowności gospodarstwa rolnego lub leśnego.”;

(21) w art. 50 wprowadza się następujące zmiany:

(a) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Komisja przyjmuje – w drodze aktów wykonawczych – przepisy, zgodnie z którymi państwa członkowskie w swoich programach:

a) potwierdzają istniejące granice obszarów zgodnie z przepisami ust. 2 i ust. 3 lit. b) lub zmieniają je, lub

b) wytyczają granice obszarów, o których mowa w ust. 3 lit. a).

5. Do płatności przewidzianych w art. 36 lit. a) pkt (iii) kwalifikują się następujące obszary rolne:

a) obszary rolne Natura 2000 wyznaczane zgodnie z dyrektywami 2009/147/WE i 92/43/EWG;

b) inne wyznaczone obszary ochrony środowiska, na których obowiązują środowiskowe ograniczenia działalności rolnej, służące realizacji przepisów art. 10 dyrektywy 92/43/EWG;

c) obszary rolne uwzględnione w planach gospodarowania wodami w dorzeczu zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE.”;

(b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Do płatności przewidzianych w art. 36 lit. b) pkt (iv) kwalifikują się następujące obszary leśne:

a) obszary leśne Natura 2000 wyznaczane zgodnie z dyrektywami 2009/147/WE i 92/43/EWG;

b) inne wyznaczone obszary ochrony środowiska, na których obowiązują środowiskowe ograniczenia działalności leśniczej, służące realizacji przepisów art. 10 dyrektywy 92/43/EWG.”;

(c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„9. Pod względem swojej powierzchni obszary, o których mowa w ust. 5 lit. b) i ust. 7 lit. b) niniejszego artykułu, nie przekraczają – w ramach pojedynczego programu rozwoju obszarów wiejskich – 5 % uwzględnionych w tym programie obszarów Natura 2000.”;

(22) w art. 51 wprowadza się następujące zmiany:

(a) w ust. 2 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy państwo członkowskie podejmie decyzję o skorzystaniu z możliwości przewidzianej w akapicie drugim, w kolejnym roku właściwy organ podejmuje niezbędne działania, aby sprawdzić, czy beneficjent usunął stwierdzone niezgodności. Beneficjent jest powiadamiany o stwierdzeniu niezgodności i obowiązku podjęcia działania naprawczego.”;

(b) w ust. 4 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Aby zapewnić spójne stosowanie redukcji i wykluczeń dotyczących płatności i przewidzianych w niniejszym artykule, Komisja ustanawia – w drodze aktów delegowanych – odpowiednie przepisy o stosowaniu zasad przejrzystości i proporcjonalności. W tym kontekście uwzględnia się rozmiar, zasięg, trwałość i powtórzenie stwierdzonej niezgodności oraz następujące kryteria:”;

(23) przed podsekcją 1 dodaje się art. 52a w brzmieniu:

„*Artykuł 52a*

Warunki szczegółowe

Aby zapewnić skuteczne i ukierunkowane wykorzystanie funduszy oraz spójne podejście w sposobie traktowania beneficjentów, Komisja przyjmuje – w drodze aktów delegowanych – warunki szczegółowe dotyczące środków przewidzianych w art. 52.”;

(24) w art. 53 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów niniejszego artykułu „członek gospodarstwa domowego w gospodarstwie rolnym” oznacza osobę fizyczną lub prawną, bądź grupę osób fizycznych lub prawnych, bez względu na status prawny takiej grupy i jej członków w świetle prawa krajowego, z wyjątkiem robotników rolnych. W przypadku, gdy członek gospodarstwa domowego w gospodarstwie rolnym jest osobą prawną lub grupą osób prawnych, członek ten musi prowadzić działalność rolniczą w gospodarstwie w chwili złożenia wniosku o wsparcie.”;

(25) dodaje się art. 63a w brzmieniu:

„*Artykuł 63a*

Warunki szczegółowe

Aby zapewnić skuteczne i ukierunkowane wykorzystanie funduszy oraz spójne podejście w sposobie traktowania beneficjentów, Komisja przyjmuje – w drodze aktów delegowanych – warunki szczegółowe dotyczące środków przewidzianych w art. 63.”;

(26) w art. 66 wprowadza się następujące zmiany:

(a) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Aby zapewnić zgodność z wymogami polityki, priorytetów i prawa Unii, Komisja może przyjąć – w drodze aktów delegowanych – warunki dotyczące stawki wkładu w pomoc techniczną w zakresie programów rozwoju obszarów wiejskich obejmujących zarówno regiony kwalifikujące się do pomocy w ramach celu konwergencji jak i regiony nie kwalifikujące się do pomocy w ramach tego celu, oraz warunki przydziału funduszy na ustanowienie i funkcjonowanie krajowej sieci obszarów wiejskich, o której mowa w art. 68.”;

(b) w ust. 3 trzeci akapit otrzymuje brzmienie:

„Komisja przyjmuje – w drodze przepisów wykonawczych – przepisy dotyczące ustanawiania i funkcjonowania krajowej sieci obszarów wiejskich.”;

(27) w art. 69 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„Komisja – w drodze aktów wykonawczych i bez udziału komitetu, o którym mowa w art. 91c – dokona rocznego podziału kwot, o których mowa w ust. 1, na poszczególne lata, według państw członkowskich, po odliczeniu kwoty, o której mowa w ust. 2, oraz z uwzględnieniem:

a) kwot zarezerwowanych dla regionów kwalifikujących się do pomocy w ramach celu konwergencji;

b) wyników osiągniętych w przeszłości; oraz

c) szczególnych sytuacji i potrzeb określonych na podstawie obiektywnych kryteriów.”;

(28) w art. 70 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzja w sprawie przyjęcia programu rozwoju obszarów wiejskich określa maksymalny wkład z EFRROW dla każdej osi. Aby udostępnić państwom członkowskim pewien margines elastyczności w zakresie niewielkich przeniesień środków EFRROW między osiami, Komisja – w drodze aktów delegowanych – ustala próg elastyczności. Tam gdzie to konieczne, w przedmiotowej decyzji wyraźnie określa się środki przydzielone regionom kwalifikującym się do pomocy w ramach celu konwergencji.”;

(29) w art. 71 wprowadza się następujące zmiany:

(a) w ust. 1 akapit drugi zastępuje się akapitami drugim i trzecim w brzmieniu:

„Nowe wydatki dodane w chwili zmiany programu, o której mowa w art. 19, stają się kwalifikowalne od daty otrzymania przez Komisję wniosku o zmianę programu. Za wydatki poniesione w okresie od dnia otrzymania przez Komisję wniosku o zmianę programu do dnia przyjęcia decyzji o zatwierdzeniu tej zmiany odpowiedzialność ponoszą państwa członkowskie.

W przypadku podjęcia środków nadzwyczajnych w związku z katastrofami naturalnymi, programy rozwoju obszarów wiejskich mogą stanowić, że wydatki wiążące się ze zmianą programu będą mogły stawać się kwalifikowalne wcześniej niż w terminie, o którym mowa w akapicie drugim.”;

(b) w ust. 2 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Wparcie przyznaje się jedynie na wydatki poniesione w związku ze środkami mieszczącymi się w zakresie art. 42 Traktatu po przedłożeniu wniosku przez właściwy organ.

Jednakże wymogi ustanowione w akapicie drugim nie mają zastosowania w odniesieniu do środków, o których mowa w art. 20 lit. a), art. 20 lit. b) pkt (vi), art. 20 lit. c) pkt (i) oraz (ii), art. 20 lit. d) pkt (i)-(iii), art. 36 lit. a) pkt (i)-(v) oraz art. 36 lit. b) pkt (i) z wyłączeniem kosztów założenia poniesionych na mocy art. 36 lit. b) pkt (i).”;

(c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Niezależnie od przepisów ust. 3 lit. b), wkład z EFRROW może zostać dokonany w formie innej niż bezzwrotna bezpośrednia pomoc. Aby zapewnić skuteczne wykorzystanie i spójne wykonanie środków EFRROW oraz zabezpieczyć interesy finansowe Unii, Komisja przyjmuje – w drodze aktów delegowanych – szczegółowe warunki współfinansowania dotacji na spłatę odsetek oraz innych instrumentów inżynierii finansowej.”;

(30) w art. 74 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Aby zapewnić skuteczne realizowanie kontroli i równe traktowanie wszystkich beneficjentów, państwa członkowskie przeprowadzają te kontrole zgodnie z dostosowanymi do charakteru poszczególnych środków rozwoju obszarów wiejskich przepisami, które Komisja ustanawia – w drodze aktów delegowanych – w zakresie zasad kontroli, sankcji, wykluczeń oraz

odzyskiwania nienależnych płatności. Komisja ustanawia – w drodze aktów wykonawczych – jednolite warunki wykonywania kontroli przez organy państw członkowskich.”;

(31) w art. 78 dodaje się następujący akapit:

„Do celów lit. f) „istotne propozycje zmiany” obejmują zmiany, które wymagają zatwierdzenia przez Komisję w drodze aktów wykonawczych, z wyłączeniem zmian, o których mowa w art. 19 ust. 2 akapit drugi, oraz zmiany przydziału środków finansowych na poszczególne środki w ramach osi, zmiany dotyczące wprowadzania nowych środków i rodzajów działań oraz wycofywania istniejących środków lub rodzajów działań.”;

(32) art. 80 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 80

Wspólne ramy monitorowania i oceny

Wspólne ramy monitorowania i oceny sporządza się we współpracy między Komisją i państwami członkowskimi, a Komisja przyjmuje je w drodze aktów wykonawczych. Ramy te określają ograniczoną liczbę wspólnych wskaźników mających zastosowanie do każdego programu.”;

(33) w art. 82 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja przyjmuje – w drodze aktów wykonawczych – przepisy dotyczące rocznych sprawozdań z postępu prac w odniesieniu do określonych programów zgodnie z art. 66 ust. 3.”;

(34) w art. 86 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„9. Aby zagwarantować przeprowadzanie ocen w terminach ustanowionych w niniejszym artykule, Komisja może – w drodze aktów delegowanych – ustanowić stosowne kary za niedotrzymanie tych terminów.”;

(35) w tytule IX dodaje się art. 89a w brzmieniu:

„Artykuł 89a

Wymiana informacji i dokumentów

Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, ustanawia system informatyczny pozwalający na bezpieczną wymianę danych stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania między Komisją i każdym z państw członkowskich. Komisja przyjmuje – w drodze aktów wykonawczych – jednolite warunki funkcjonowania tego systemu.”;

(36) skreśla się art. 90 i art. 91;

(37) dodaje się art. 91a, 91b i 91c w brzmieniu:

„Artykuł 91a

Uprawnienia Komisji

O ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej, w zakresie uprawnień powierzonych Komisji w przypadku aktów delegowanych Komisja działa zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 91b, a w przypadku aktów wykonawczych – zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 91c.

Artykuł 91b

Akty delegowane

1. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, powierza się Komisji na czas nieokreślony.

Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.

2. Przekazanie uprawnień może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę.

Instytucja, która rozpoczęła wewnętrzną procedurę w celu podjęcia decyzji, czy zamierza ona odwołać przekazanie uprawnień, informuje drugą instytucję i Komisję, odpowiednio wcześnie przed podjęciem ostatecznej decyzji, wskazując przekazane uprawnienia, które mogłyby zostać odwołane, oraz możliwe przyczyny tego odwołania.

Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna natychmiast lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących. Jest ona publikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

3. Parlament Europejski i Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego w terminie dwóch miesięcy licząc od daty zawiadomienia. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o [dwa] miesiące.

Jeśli przed upływem tego terminu ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec aktu delegowanego, jest on publikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz wchodzi w życie z dniem podanym w tym akcie.

Akt delegowany może zostać opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej oraz wejść w życie przed upływem tego okresu, jeżeli zarówno Parlament Europejski i Rada poinformowały Komisję, że nie zamierzają wyrażać sprzeciwu.

Jeśli Parlament Europejski lub Rada wyrażą sprzeciw wobec aktu delegowanego, nie wchodzi on w życie. Instytucja, która zgłasza sprzeciw wobec aktu delegowanego, przedstawia powody zgłoszenia sprzeciwu.

Artykuł 91c

Akty wykonawcze - komitet

[Do uzupełnienia po przyjęciu rozporządzenia ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące mechanizmów kontroli przewidzianych w art. 291 ust. 2 TFUE, który obecnie jest przedmiotem dyskusji w Parlamencie Europejskim oraz Radzie.]";

(38) w art. 92 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie konieczności zastosowania szczególnych środków dla ułatwienia przejścia z obowiązującego systemu do systemu ustanowionego na mocy niniejszego rozporządzenia, Komisja przyjmuje takie środki w drodze aktów delegowanych.";

(39) w załączniku I przypis (***) otrzymuje brzmienie:

„(***) Aby uwzględnić szczególne okoliczności panujące na Malcie, Komisja może ustanowić – w drodze aktów delegowanych – minimalną kwotę pomocy dla sektorów produkcji, w których całkowita produkcja jest wyjątkowo niska.".

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH

AGRI/I1/Ares/2010/483446 (JGS/TM)

6.20.2010.6

DATA: 15/07/2010

1.	LINIA BUDŻETOWA: 05 04 05 01	ŚRODKI (2010): Środki na zobowiązania: 14 335 536 182 EUR Środki na płatności: 12 606 200 000 EUR
2.	TYTUŁ: Projekt rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)	
3.	PODSTAWA PRAWNA: -	
4.	CELE: Dostosowanie rozporządzenia 1698/2005 do traktatu lizbońskiego oraz wdrożenie szeregu propozycji uproszczeń w ramach procedury upraszczania WPR.	

5.	SKUTKI FINANSOWE **(1)**	OKRES 12 MIESIĘCY (w mln EUR)	BIEŻĄCY ROK BUDŻETOWY 2009 (w mln EUR)	KOLEJNY ROK BUDŻETOWY 2010 (w mln EUR)
5.0	WYDATKI - PONIESIONE Z BUDŻETU WE (ceny bieżące) - PONIESIONE PRZEZ WŁADZE KRAJOWE - INNE	-	-	-
5.1	DOCHODY - ZASOBY WŁASNE WE (OPŁATY WYRÓWNAWCZE/NALEŻNOŚCI CELNE) - KRAJOWE	-	-	-

		2011	2012	2013
5.0.1	SZACOWANE WYDATKI (ceny bieżące) Środki na zobowiązania Środki na płatności	- -	- -	- -
5.1.1	SZACOWANE DOCHODY	-	-	-

5.2	METODA OBLICZENIOWA:	
6.0	CZY PROJEKT MOŻE BYĆ FINANSOWANY ZE ŚRODKÓW PRZEWIDZIANYCH W ODPOWIEDNIM ROZDZIALE BIEŻĄCEGO BUDŻETU?	TAK ~~NIE~~
6.1	CZY PROJEKT MOŻE BYĆ FINANSOWANY POPRZEZ PRZESUNIĘCIE POMIĘDZY ROZDZIAŁAMI BIEŻĄCEGO BUDŻETU?	~~TAK~~ NIE
6.2	CZY WYMAGANY BĘDZIE BUDŻET DODATKOWY?	~~TAK~~ NIE
6.3	CZY ŚRODKI BĘDZIE TRZEBA PRZEWIDZIEĆ W KOLEJNYCH BUDŻETACH?	~~TAK~~ NIE
6.4	INNE	**(2)**

UWAGI:

(1) W odniesieniu do środków na zobowiązania zmiana rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 nie niesie ze sobą żadnych skutków finansowych, ponieważ ogólna pula środków finansowych na rozwój obszarów wiejskich pozostaje bez zmian podobnie jak jej podział w skali roku. Ze względu na charakter głównych proponowanych zmian – dostosowanie do traktatu lizbońskiego oraz zmniejszenie obciążenia administracyjnego państw członkowskich – nie będą one miały skutków finansowych również dla środków na płatności. Jedynie w przypadku trzech zmian (rozszerzenie zakresu wsparcia na rzecz działań administracyjnych grup producentów, rozszerzenie zakresu systemu Natura 2000, tak aby obejmował on określone obszary ochrony, oraz wprowadzenie elementu zachęty w ramach środków wdrażanych na mocy art. 43 Traktatu) może dojść do nieznacznego przesunięcia płatności w perspektywie krótkoterminowej, co jednak w ujęciu względnym nie będzie miało znaczącego wpływu na ocenę zapotrzebowania w ramach budżetu.